

Publicerad 2009-04-06 23:21 av Junitvillingen

I ensamhetens hus

För alla dem som inte
visste vad de gjorde
för alla dessa människor
tänder vi ett ljus

Vi låter ljuset brinna
ser stearinen rinna
så kurar vi tillsammans
i Ensamhetens hus

En låga för de vilsna
som bara följde flocken
som inte kunde veta
som inte alls förstod

Vad trodde de om slagen
om den oskrivna lagen
om spott och spe och tårar
och hårda, kalla ord

Vi flydde som om livet
oss jagade i natten
och tätt bakom oss kom de
en sammansvetsad hop

Som skyddade av mörkret
i den sena, klara natten
de drog oss ned i djupet
där de kvävde våra rop

Nu gråter vi tillsammans
för alla dessa själar
som inte kunde veta
som inte alls förstod

Och ännu brinner ljuset
vi tände den där gången
när smärtan faktiskt vände
och blev till dessa ord

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten